

наизусть изучаніе истини-тѣ на православнѣ-тѣ вѣрж казва ся *оглашеніе*.

При крещеніе-то на младенци-тѣ трѣбва да има въспріемници, кои-то като отговорници предъ църквѣ-тѣ трѣбва да ся грижатъ за добро-то и христіанско-то въспитаніе на крещелника си презъ всичкій-тъ му животъ. — Баща и майка никакъ немогѣтъ да въспріематъ дѣца-та си отъ купеля; иначе тѣхно-то съпржество трѣбва да ся развърже. А въ случай на крайнѣ нуждѣ, може да бѣде крещеніе и безъ въспріемници.

2) За да има крещеніе-то законность, то трѣбва да ся извърши презъ *троекратно потопяваніе* въ чистѣ водѣ, съ нищо несмѣсенѣ тѣй, що-то при първо-то потопяваніе да ся спомяне името на Бога Отца, при второ-то — името на Бога Сына, и при трете-то — името на Бога Духа святаго.

3) Крещеніе-то трѣбва преимущественно да ся извършва отъ священникъ. Впрочемъ, ако угрожаванность-та на младенца — кога по нѣкоя си уважителнѣ причинѣ неможе да доде на време священника за да го кръсти, а младенца е опасно болѣнъ, то за да неумрѣ некръстенъ позволява ся да кръсти младенца и діаконъ, и свѣтско лице — билъ и повивална-та баба стига само тѣ да извършатъ крещеніе-то правилно, т. е. три пѣти да го потопѣтъ въ чистѣ водѣ и при това да произнасятъ името на Бога Отца, и Сына и Св. Духа и това крещеніе ся счита за законно тѣй що-то, то вече не ся повтаря. А священника ся привиква подиръ (ако неумрѣ крещелника) само да прочете молитви-тѣ надъ кръстений-тъ и да извърши надъ него друго таинство: миропомазаніе-то.

Понятіе за дѣйствія-та, кои-то предшествуватъ на крещеніе-то. На крещеніе-то обыкновенно предшествува наричаніе-то на младенца съ христіанско име, воцерковленіе и чинъ оглашенія.